

Text fonamental per aquesta Quaresma:

L'Esperit del Senyor reposa sobre meu,
perquè ell m'ha ungit.
M'ha enviat
a portar la bona nova als pobres,
a proclamar als captius la llibertat
i als cecs el retorn de la llum,
a posar en llibertat els oprimits,
a proclamar
l'any de gràcia del Senyor.

"Ja fa moltes nits que no dormo bé. Cap a les dues em desperto i ja no puc agafar el son fins ben entrada la matinada. Tot el dia m'acompanya un fort mal de cap. No és una malaltia. És la situació de la nostra família. La meva dona i jo fa més d'un any que estem a l'atur. Tenim dos fills de 10 i 6 anys, una hipoteca pendent...etc La crisi, aquesta maleïda crisi, ens ha agafat de ple. Primer van acabar els petits estalvis que ens quedaven. Després els pares d'ella i els meus ens va ajudar una mica amb les seves pensions. Ells també ho passen malament. Finalment hem anat a CARITAS i almenys podem fer un àpat al dia. Els nens porten a l'escola unes patates i tonyina, i així van fent. Allà crec que els hi donen alguna cosa més, que els mestres acostumen a afegir als nens que mengen com els nostres.

Estic desfet. No veig cap futur. A vegades em venen al cap idees terribles; però pensar en la família em fa estar ferm en la lluita per la vida. Si un dia hem de deixar el pis sabem que a casa els nostre pares hi tenim espai. Per a nosaltres és molt dur. Ens discutim més. Em sento fracassat, com un cec que a negra nit ha de caminar sense que ningú l'ajudi."

"Fa uns dies va venir a casa un amic de tota la vida. Ell es defensa millor que nosaltres. No li vaig explicat tot, doncs, francament em fa una mica de vergonya. És absurd, però no hi puc fer res. Vàrem parlar molt. No els vaig convidar a sopar perquè no tenien quasi res per a oferir-li. Quan ja portàvem una bona estona em va dir que han creat una cooperativa que recull roba, l'arreglen i la van a vendre pels mercats. Són cinc i les seves dones. Elles reparen, cusen, planxen i ho deixem com a nou i ells cerquen i venen. Diu que van fent, i abans de marxar em mira als ulls i m'ofereix entrar a la cooperativa.

Porto dues setmanes. Millor dit, portem, ja que la meva dona es troba amb les altres en un local de la parròquia i es veu que fan bona feina i xerren força, que els deu anar molt bé. Jo, imaginat, tècnic elèctric recollint i classificant, dos cops per setmana al mercat de Sants i al de Manlleu. Ja hem cobrat alguns euros i ens sentim més animats. Lluitaré. Aquesta nit pensava que enmig de la foscor m'ha arribat la llum, tornem a ser nosaltres, però, ben canviats. Ara estem començant a valorar el que significa trencar la soledat per unir-nos uns als altres i moure peça..."

Intentem no caure en cap mena de depressió, mentre sigui possible. Fem-nos solidaris, Unim-nos. Sense cap excusa intentem ser llum pels que estan a plena nit i a les fosques.

Jesús Renau sj
